

par dessiner om noget om lokale forhold. Jeg synes, det er bekymrende, at partierne nu skal sætte sig sammen og begynde at diskutere, hvad det er, og amter og kommuner bliver ladt i stikken. De sidder tilbage og kan ikke finde ud af, hvad det i grunden er, der menes.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg bliver nødt til at gentage mit spørgsmål endnu en gang: Vil ministeren bekræfte, at den begrundelse, der hedder at opnå fleksibilitet i den administrative praksis, hvad angår en retfærdiggørelse af at overskride de angivne maksimale butiksstørrelser, ikke kan anvendes, og netop derfor bliver ministeren nødt til at forholde sig til den udtalelse, som Naturklagenævnet er kommet med? Mit spørgsmål lyder fortsat: Vil ministeren sidde Naturklagenævnets udtalelse på dette felt overhørig og sige, at det rager mig en pølsepind?

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil godt give hr. Schmidt nogle eksempler på, hvad en særlig planlægningsmæssig begrundelse kan være.

En særlig planlægningsmæssig begrundelse kan være størrelsen af byerne. Vi har lagt et mønster. Man kan altid diskutere, om udtrykket fleksibilitet i den administrative praksis er hensigtsmæssigt. Men det, der menes med det, er, at vi har lagt et mønster, hvor vi tager hensyn til, om det er en meget stor by, om det er en mellemstor eller en mindre by.

Vi har tilladt i de meget store byer, Århus og København, at et begrænset antal udvalgsvarer-butikker i cityområdet kan komme op på 2.000 m² og ikke kun 1.000 m².

Vi har ud over landet og både i bydele og i mellemstore byer tilladt, at butikker kan vokse og være ud over de 1.000 m² op til 1.500 m². Der er masser af konkrete begrundelser og eksempler på det.

Et andet eksempel på en særlig planlægningsmæssig begrundelse finder man, når man ser på Fredericiasituationen. Fredericia er en gammel garnisonsby, som er klemmt inde bag sine volde. Hvis Fredericia skal have mulighed for at udvikle sig, er der en særlig planlægningsmæssig begrundelse for at give mulighed for at bygge et center uden for voldene.

Så er der et sidste eksempel, men jeg er så bange for at sige det, for det kan give anledning

til flere bemærkninger, og det er vel svært at vride flere kalorier ud af det, som hr. Kolstrup så smagfuldt kaldte en pølsepind. Men en særlig planlægningsmæssig beslutning kan jo også være det, at Folketinget har besluttet, at der skal være en ny bydel. Det kan være en særlig planlægningsmæssig begrundelse. Det var det i tilfældet med Københavns Kommunes ønske om at lægge hele deres detailhandel derude plus flytte en butik fra det indre København, altså lægge hele deres metropol og centrale vækst derude.

Jeg kan give mange flere eksempler og vil meget gerne gøre det. Men hvis hr. Schmidt vil se, hvordan det er administreret, så vil han jo egentlig få et ganske godt bidrag til det i de bemærkninger, der i sin tid blev lavet til loven med hensyn til denne her bestemmelse, hvor jeg med hr. Kolstrups forgænger fra Enhedslisten og andre meget detaljeret sad og gennemgik både overgangsbestemmelserne og de efterfølgende bestemmelser. Jeg har det indtryk og den faste overbevisning – det har i hvert fald været min bestræbelse – at vi over hele landet har administreret på samme måde, og at vi har opnået løsninger, som de lokale myndigheder trods megen tummel har accepteret og i dag er glade for.

Tænk, hvis vi ikke havde gjort det, tænk, hvis vi havde lyttet til hr. Schmidt. Så havde vi smadret bystrukturen i Danmark. Så havde der ligget 30 eller 40 store pløjemarkscentre i Danmark med gigantbutikker. Så havde der intet været tilbage af den lille mands muligheder for at starte sin egen forretning. Det ved jo enhver. Sådan var det jo gået, og det er derfor, det er så mærkeligt og overraskende for mig at se hr. Kolstrup sidde på skuldrene af hr. Schmidt. Det er et interessevækkende syn, men det er ikke noget retvisende billede af situationen herhjemme.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg har sådan set fuld forståelse for, at miljøministeren gerne vil diskutere noget andet end det, han bliver spurgt om.

Jeg vil bare sige til miljøministeren: Det ligger jo sådan, at i en artikel den 7. marts 1998 er miljøministeren – og jeg har ikke én gang i løbet af i dag hørt, at det er blevet dementeret – citeret for at have sagt: Jeg har svært ved at forestille mig, hvordan der kan komme et Ørestadsstorcenter, hvis SR-regeringen blev siddende.

Nu skete det ulykkelige jo, at den blev siddende, men til gengæld må jeg sige, at man jo